

Sygn. akt II Cz 672/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko A. B.

o uznanie umowy za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie zawarte w pkt. II wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt I C 1316/16

postanawia:

I. **oddalić zażalenie;**

II. **zasądzić od pozwanego na rzecz strony powodowej 450 zł kosztów postępowania zażaleniowego.**

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt. II wyroku z dnia 21 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Świdnicy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.432 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, iż o kosztach procesu, stosownie do wyniku sporu, orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.. Sąd przyjął, iż pozwany jako strona przegrywająca zwróci powodce poniesione koszty procesu, na które składają się opłata od pozwu, opłata skarbową od złożenia pełnomocnictwa i wynagrodzenie pełnomocnika powódki liczone stosownie do wartości przedmiotu sporu.

Zażalenie na powyższe postanowienie w zakresie pkt. II wniósł pozwany zarzucając mu naruszenie prawa procesowego, art. 102 k.p.c. poprzez odmowę jego zastosowania. Mając na względzie powyższy zarzut pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie wniosku o zasądzenie kosztów procesu – nie obciążanie pozwanego kosztami procesu. W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazał, że prowadzone postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie spowodowało ustalenie, że roszczenie powoda jest przedawnione w zakresie możliwości jego egzekucji, ale jednocześnie Sąd przyjął, że powód skutecznie podniósł zarzut sprzeczności zarzutu przedawnienia z zasadami współzycia społecznego. Z jednej strony zasady współzycia społecznego nie pozwalają uchylać się od zapłaty swoich należności, któremu to roszczeniu dłużnik pierwotny zadośćuczynił już w połowie, a z drugiej strony te same zasady nie pozwalają na przyjęcie, iż jest słusznym i sprawiedliwym aby pozwany został obciążony kosztami, które odpowiadają wysokości pozostałej części do zapłacenia długu jego ojca – skoro zasadniczo nie odniósł on z tej sytuacji żadnej

korzyści. Reasumując taka ocena nie pozostaje bez wpływu na ustalenie czy spór który zawisł pomiędzy stronami nie jest szczególnie uzasadnionym przypadkiem w rozumieniu art. 102 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 98 k.p.c. zasadą jest, że koszty procesu ponosi w ostatecznym rozliczeniu strona przegrywająca sprawę. W rozpoznawanej sprawie pozwany przegrał proces, gdyż powództwo (...) Sp. z o.o. w K. o uznanie umowy za bezskuteczną zostało uwzględnione. Jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych stosownie do art. 102 k.p.c. sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, jeżeli przemawiają za tym względy słuszności. Przepis ten zatem znajduje zastosowanie jedynie w sytuacjach wyjątkowych, w których na korzyść strony przegrywającej przemawia, nie tylko jej trudna sytuacja życiowa, ale też inne szczególne okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu jak i leżących poza nim.

W zażaleniu pozwany podniósł zarzut, iż należało zastosować w sprawie art. 102 k.p.c. z uwagi na podstawę, na której oparte zostało rozstrzygnięcie tj. zasady współzycia społecznego (art. 5 k.c.). Jednakże mimo twierdzeń pozwanego wszechstronna analiza akt postępowania nie pozwalała na przyjęcie, aby była to przesłanka wystarczająca do uznania, że istniały szczególne okoliczności przewidziane treścią art. 102 k.p.c. Należy wskazać, iż samo rozstrzygnięcie oparte na powyższej zasadzie nie zostało zaskarżone merytorycznie a jedynie w odniesieniu do kosztów procesu. Spór dotyczył de facto ochrony wierzyciela przed działaniami dłużnika, unikającego zapłaty zasądzonej prawomocnie należności. W toku postępowania egzekucyjnego i w toku niniejszego procesu wierzyciel obowiązany był ponieść koszty wszystkich postępowań a należność w dalszym ciągu nie była spłacana. Trudno przyjąć, by istniały przesłanki do dalszego narażania wierzyciela na ponoszenie kolejnych kosztów w celu wyegzekwowania należności. Przedmiot procesu i okoliczności powstania sporu nie uzasadniają kolejnego przeniesienia kosztów procesu na wierzyciela. A sam fakt, iż pozwany nie odniósł z zaskarżonej czynności korzyści nie stanowi argumentu za nieobciążaniem go kosztami. Tylko działanie wierzyciela spowodowało, iż pozwany nie odniósł korzyści kosztem wierzyciela. Pozwany nie wykazał również by jego sytuacja materialna uzasadniała zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c.

Zasądzenie zatem, od pozwanego poniesionych przez stronę powodową kosztów procesu pozostawało uzasadnione i zarzuty zażalenia nie zasługiwały na uwzględnienie. Zasądzona kwota 5.432 zł odpowiada kosztom procesu poniesionym przez wierzyciela (w tym kwota 615 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwota 4.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego - na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. - Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 - w brzmieniu sprzed zmian wprowadzonych Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 3 października 2016r. - Dz.U. z 2016 r. poz. 1667). Należy zaznaczyć, iż zmiana wartości przedmiotu sporu brana jest pod uwagę poczynając od następnej instancji (§ 19 cyt. Rozporządzenia).

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Zasądzona została kwota 450 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego na podstawie na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust 2 pkt. 1 cyt. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r. w brzmieniu obowiązującym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd 1 k.p.c.

(...)